

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
În număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

NOTĂ OFICIALĂ.

Nr. 3711 B. 1930.

Sf. Sinod în ședința sa dela 11 Iulie a. c. luând cunoștință despre adresa Ministeriului de Justiție Nr. 35647/930, privitoare la procedura de urmat la înscrierea în actele stării civile și botezului nouilor născuți, a luat următoarea hotărâre:

1. Administrarea tainei botezului se va face în conformitate cu Legea și regulamentele actelor de stare civilă, adică, se va săvârși această taină de către preot, după ce se va proba de cei în drept, că cel ce urmează a fi botezat, este înscris la ofițerul stării civile.

2. Numai în caz de primejdie de moarte a noului născut, din motive doctrinare, se va săvârși taina botezului foarte pe scurt pronunțându-se numai formula sacramentală, cu actul corespunzător ei, urmând ca după aceea să fie anunțate autoritățile civile pentru îndeplinirea formalităților.

Ceeace se comunică Onoratei preoți spre urmare întocmai, ca să nu fie expuși prin călcarea lor, la sancțiunile prevăzute de Legea și regulamentele actelor stării civile.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 31 Iulie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 4691 E/1930.

Comunicat oficial.

Se aduce la cunoștința studenților dela Academia teologică ort. rom. din Caransebeș, că înscrierile la Academie se fac anul acesta în zilele de 27—30 Septembrie.

Asupra cazurilor de întârziere decide numai Consiliul eparhial.

La înscriere se solvesc:

- a) Didactrul 300 Lei
- b) Pentru fondul de ajutorare
„Ioan Popasu“ 50 „
- c) Pentru fondul de excursie . . . 50 „
- d) Pentru societatea de lectură
„Ioan Popasu“ 50 „
- e) Pentru baie 50 „
- f) Pentru folosirea mobilierului
(interniștii) 100 „

Examenle de corigență, de curs și examenle generale se țin începând din 22 Septembrie, iar prelegerile se încep la 1 Octombrie.

Toți studenții ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș au întreținerea în Internatul diecezan.

Taxa anuală pentru Internat, ce după împrejurări se poate mājora, este de 10.000 (zecemii) Lei pe întreg anul școlar și se plătește anticipativ în patru rate de câte 2500 Lei și anume: rata primă la înscriere, rata a doua până la 15 Noembrie a. c., rata a treia până la 31 Ianuarie 1931 și rata a patra până la 15 Aprilie 1931.

De hainele de pat, de îmbrăcăminte, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor se îngrijesc studenții. Tot așa și de tacămurile trebuincioase la intrarea în internat.

Se observează, că atestatul medical, ce-l alătură tinerii, cari doresc să fie primiți în Academia noastră trebuie să fie extradat de medicul Academiei, Dr. Constantin Popasu.

Caransebeș, în 11 August 1930.

Consiliul eparhial.

Anglicanism și Ortodoxie de Vasile Loichița

De: C. Rudnean

Distinsul profesor bănățean dela Facultatea de teologie din Cernăuți, care ilustrează catedra de dogmatică prin vasta-i erudiție și bunătate sufletească, care face ca știința teologică să fie ridicată la un nivel mai superior, prin publicațiile dogmatice atât de necesare vremurilor noastre pline de indiferentism religios, a dat — nu de mult — la iveală broșura „anglicanism și ortodoxie.“

Studiul de care ne ocupăm e o punere la punct a unei aprecieri între biserica anglicană și cea ortodoxă. Sunt considerațiuni dogmatice cu prilejul conterinței Lambeth din Londra.

Problema e foarte actuală pentru biserica noastră ortodoxă întru cât într'un mod foarte convingător ni se pun toate asemănările și diferențierile de ordin dogmatic și ritual. Afirmățiunile d-lui profesor Vasile Loichița, sunt bazate pe unele argumente obiective, urmând o documentare amănunțită. Iată esențialul chestiunii: Există o idee de reunire a bisericilor creștine dintr'un timp mai îndepărtat — ele au voit să se apropie și să se înțeleagă. Aproximarea dintre Biserica ortodoxă și cea catolică e mai grea, pentrucă ne separă „ființial“ următoarele puncte cardinale: „Dogmele filioque, primatul juridic și purgatoriul, la cari pentru aprofundarea abizului și creșterea păretelui despărțitor, s'au mai adus două dogme noi: Concepția imaculată (1854) și infalibilitatea (1870). Dificilă această din urmă deosebire dogmatică, creată parcă anume pentruca să facă imposibilă orice apropiere a restului de creștinism, oriental ca și apusean“ (pag. 6) și mai puțin s'a putut face apropierea dintre ortodoxism și protestantism, aci diferențierile sunt și mai puternice.

Ramura bisericii episcopale înalte (High Church) a anglicanismului dela jumătatea vechului trecut, caută o neconținută apropiere cu biserica ortodoxă.

D-l prof. Vasile Loichița enumeră o primă diferență în privința conceptului Anglicanilor despre **biserică**, care e diametral opus celui ortodox. La ortodoxi capul nevăzut al bisericii e *Domnul*, iar conducerea ei vizibilă o are **ierarhia** instituită de El. Căpetenia supremă a bisericii anglicane dimpotrivă este **lumească**, locul și atribuțiunile vechilor sinoade ecumenice, I-a preluat în biserica anglicană, parlamentul englez, care este și el lumesc. E adevărat că biserica anglicană în nenumărate rânduri

tinde spre o emancipare treptată de sub influența puterii de stat. Cu toate aceste nizuințe, parlamentul a respins ceea ce biserica oficială credea că poate să facă.

E interesantă „Declarațiunea de credință“, făcută de mai mulți clerici anglicani cîn 1922, episcopul anglo american *Grafton*, episcopul *Courtney*, profesorul *Hall*, *I. A. Douglas*, ea a fost trimisă bisericii patriarhale din Constantinopol. Din ea se poate constata, că ei primesc personal multe dogme ortodoxe, ba în cele 10 puncte ale lor, sunt de acord cu punctele esențiale ale bisericii ortodoxe: cu tradiție, cu preoție sacramentală, cu toate tainele, cu toate sinoadele ecumenice, cu venerarea sfinților și icoanelor, încât în mare parte se poate spune că e o unire a bisericii lor cu biserica noastră ortodoxă. Cu toate acestea, nu se poate spune că întreaga biserică anglicană episcopală e de acord, nu! „Majoritatea absolută, gândește totuși în chip strict protestant“ (pag. 10).

În sânul bisericii anglicane episcopale (de stat) ființează următoarele trei partide principale: 1. Partidul bisericii înalte (High church party), partidul *anglo-catolicilor*, această mișcare culminează în interpretarea catolică a adevărurilor de credință anglicană. 2. Partidul bisericii de jos (Low Church party sau Evangelical party), numit și partidul puritan. Acesta avea pronunțate simpatii pentru *puritani (calvini puri)*, între aceste 2 partide stă partidul liberal (Broad Church party) cu tendinți de împăciuire a extremelor. El pune preț pe spiritul și nu pe cuvântul sfintei Scripturi. Proclamă dreptul cercetărilor științifice libere și cultivă o teologie liberală animată de știința modernă, la luminile căreia vrea să studieze problemele religioase (pag. 10-22).

Dela pag. 12 d-l prof. Vasile Loichița ne arată cu multă claritate articolele cari ne fac să ne gândim mult la felul cum înțeleg anglicanii să se apropie de noi. Din ele vom observa specificul învățăturilor calvine. Citez câteva: 1. Se neagă infalibilitatea bisericii și a sinoadelor ecumenice (art. 19 și 21).

2. Se afirmă că sfânta Scriptură ajunge pentru fericirea omului (art. 6) și credința singură este suficientă pentru îndreptarea (mântuirea-sfințirea, justificarea) omului (art. 11)..... etc.

4. Venerarea icoanelor și a recliivilor, ca și invocarea sfinților, se respinge (art. 22).

Dela pag. 13-18 urmează documentarea dogmatică a problemei — sunt arătate toate diferențierile ce există între ortodoxism și anglicanism.

Di prof. Vasile Loichița spune foarte lămurit: „Reprezentanții întregii bisericii ortodoxe, invitați la conferința episcopală pananglicană din palatul arhiepiscopal *Lambeth* în vara acestui an 1930 la Londra, își vor putea spune cuvântul, unanim și definitiv în chestiunea validității hirotonirilor anglicane, dar nu fără, ci în cea mai strânsă și intimă legătură cu lămurirea conceptului anglican și acceptarea deplină a celui ortodox: 1. despre preoție ca taină, 2, despre transsubstanțierea euharistică și celelalte taine și 3. despre sinoadele ecumenice, formând baza și începutul discuțiilor asupra validității hirotoniilor anglicane.

Căci, este de tot clar și aminte să ne fie, anglicanismul oficial de stat și ortodoxia se exclude azi și *totdeauna!*“ (pag. 18)

Din acest studiu prețios putem trage concluzii convingătoare pentru soluționarea problemei atât de arzătoare a unirii bisericilor ortodoxe și anglicane!

„Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat“...

B. Matei XVIII, 23—35.

Intr'o formă arhaică, în felul dulcelor istorioare de de mult, pe cari vecinic le ascuți cu dragoste și nesaț, începe evanghelia acestei Dumineci. *Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat...*

Mai plăcut de cât toate istoriile lumii și nespus de elocvent grăiește această pildă a Mântuitorului. Este pilda iertării. — Iisus o spune lui Petru și celorlalți însoțitori ai Săi; căci îl întrebese Petru asupra iertării fratelui și El nu voia să-l lase nedumerit.

Împărăția cerurilor sau împărăția lui Dumnezeu este o împărăție a desăvârșirii, a binelui suprem, a iertării depline... Împărăția aceasta ocupă întâiul plan al preocupărilor divine în lume. *Crearea* acesteia, *mântuirea* celui căzut în păcat și toată opera providențială a *ingrijirii* de lume sunt etape din acest plan, care se realizează aievea sub ochii noștri, clipă de clipă, ceas de ceas.

Și este oare într'adevăr o realitate, înfăptuirea acestui plan, ori utopie este ea, și miraj atrăgător pentru omul care sperăază într'o lume mai bună, *în împărăția cerurilor?!*

Cine nu poate afla — căci Mântuitorul Christos este atât de deschis — că împăratul, *omul împărat*, este însuși El, Dumnezeu; slugile Sale suntem noi cei respirați în toate părțile lumii, dar totuși uniți prin aceeași credință în

El; slugile cari toate — după puteri și pricepere — zidim la neclătita cetate a împărăției cerurilor.

Ca și acest împărat bogat, Dumnezeu are datornicii Lui; câți nu-i cer Lui grație, câți nu-i imploră ajutor, câți, în necazuri, în strâmtorări se'ndreptează spre El? Și câți nu-i cer Lui nimica și nu-i mulțumesc și nu-L laudă pre El, ci îl nesocotesc, îl batjocuresc și îl înjură; oare nu sunt și aceștia datornicii Lui? Cu viața lor, cu tot ce au în lume, — nu sunt ei oare nemernicii vasali ai acestui atotputernic stăpân?

Stăpânul, *omul împărat*, iartă adesea pe datornic, cum iartă fără de măsură Dumnezeuul nostru. Lui îi stă în putință să ierte mult, căci are mult. Noi, slugile Sale, nu putem erta decât în limita puterilor noastre. Stăpânul are mult, dă mult și iartă mult, sluga dimpotrivă, — nu poate face decât prea puțin din toate acestea.

Ca și la sluga din evanghelia, împrumutul nostru neînsemnat este. O mână de bani, o măsură de bucate, o vorbă bună și atât. Oare n'ar fi prea mare ajutor să cerem noi cuiva sănătate, viață, ori lucruri pe cari înșine nu le-am putea da?

Sluga din evanghelia a dat și el în măsura puterilor lui. O sută de dinari. Și totuși ce mare i se părea lui acest împrumut! — Datoria lui era mai mare, mult mai mare; *zece mii de dinari*, zice scriptura sfântă. La câtă recunoștință, nu-l obligă pe el marinosul stăpân care-l iartă de acei *zece mii de dinari?!*... Doamne, și cât de nemernic și mic de suflet este această *slugă*, care la rându-i, nu poate ierta o sută de dinari!?

...Împărăția cerului se realizează clipă de clipă, ceas de ceas. Ea se realizează încet, prea încet, căci pe pământ *slugile* sunt mai multe decât marinosii stăpâni. Și slugile așteaptă bucuros să li se ierte totul, dar ei nu iartă nimic, căci inimile lor nu cunosc iertarea.

Iată de ce împărăția lui Dumnezeu, *împărăția cerului* se întinde așa de greu pe pământ.

Sacrilegii...

Vârtej de patimi satanice s'a făcut lumea, câmp de experiență diabolică societatea omească...

Răscolite până'n adâncul lor, aceste patimi au năruit tot ce a mai fost superior în om; au detronat cu totul divinul din sufletul omelesc, au desfigurat caracter și omenie și cinste, lăsând doar animalul singur, în nuditatea-i simplă, umitor de simplă...

Și dacă omul n'ar fi om! Dar fără suflet — ori cu sufletulul desechilibrat — el este fiară, cea mai periculoasă dintre toate fiarele pământului!

Omul — orice om — are o credință, o convingere religioasă; un filosof păgân l-a și numit — întrucâtva impropriu dar în acest sens — *animal religios*.

Așa omul singuratec, așa neamurile pământului. Românul e creștin; creștin e și francezul, germanul etc. Despre Român se zice că e născut poet, născut cântăreț, până și că e născut creștin. Într'adevăr, va fi el născut creștin, — căci așa ne spun hrisoavele și mai ales tradițiile bătrâne, dar Românul acum mi-se pare că ni se arată că e creștin numai cu numele; un creștinism mai puțin decât *de formă!* Mulțimea de generații, dela nașterea lui și până astăzi, puteau să-i octroiască mai mult simț religios-creștinesc, mult mai mult decât are. Dar el, pe semne a fost indiferent cu religia lui...

Și nu poți zice altfel, căci este exclus ca sacrilegiile să se nască acolo unde este altceva decât paragină sufletească. Un ogor fertil dă totdeauna roadă bună, dar niciodată... *nu se vor culege struguri din spini, nici smochine din ciulini* (Mat. VII, 16).

Sacrilegii, auzi dumneata cetitor și om cinstit, sacrilegii s'au săvârșit multe — și se săvârșesc astăzi în jurul nostru! Dintr'o biserică au înstrăinat sfântul antimis, dintr'alta au luat odăjdii sfinte, măsaie și alte obiecte!...

Mintea ți se oprește pe loc și inima nu mai bate, când auzi asemenea fărâdelegi! Se poate o pângărire mai mare a bisericii, a casei lui Dumnezeu, decât să o desbraci de odoare chivernisite din obolul credincioșilor — între cari, de multe ori atâtea văduve sărace... și orfani!? E cu puțință o mai mare uitare de sine, decât să fâlhărești casa Domnului; e cu puțință să-l furi tu pe acela, care toate ți-le dă, să-l batjocurești pe cel ce toate le'ndură?

Ș'atunci să ne mai mirăm, când El nu mai dă și nu mai îndură?... Odinioară, Ieremia proorocul zicea despre Israil cel fărâdelege: *Doamne ochii tăi spre credință abătutu-i-a pe ei și nu i-au durul, istovindu-i-ai pre ei și n'au vrut să primească învățătura, întăritu-și-au jecele lor mai mult decât piatra, și n'au vrut să se întoarcă* (Cap. 5. v. 3) Și atunci poporul era înrăit și atunci proorocii erau în vânt, și cuvântul Domnului nu era în ei...

Pedeapsa lui Dumnezeu — întru care este sabia dreptății Sale pentru cei păcătoși — va curăța pe aceștia de pe fața pământului, și-i va nimici ca oarecând Sodoma și Gomora!

Pedeapsa lui va ajunge și pe drept, dar mai ales pe păcătos, ea va ajunge oia cea răioasă, dar nu va cruța nici pe păstorul trândav... Și pe bună dreptate.

Deunăzi într'o gară sosise lume multă și sosise și un român; avea mult bagaj, îl ajuta o femeie. La fiecare obiect acesta scotea câte o înjurătură, care de care mai urâtă și mai îndesată... Pe semne aceasta era rugăciunea lui de mulțămintă, că sosise în pace.

Cum poate judeca lumea dar pe-un asemenea om? cum își închipuiesc străinii pe român văzând pe un atare uitat de sine? dar cum Doamne, mai înduri Tu văzând în lume atâta răutate ș'atâta nesimțire?

Am atras atenția *omului* și și-a domolit vorbele proaste. Nu știu din ce sat va fi fost, nu l-am întrebat. În orice caz, precum nu este pentru noi toți un titlu de mândrie faptul că era român, așa nu este decât slab atestat pentru preotul și duhovnicul acelu sat... Și dela acest înjurător narăvaș până la pângăritorii celor două biserici, nu este decât distanța dela vorbă la faptă.

Și iarăș — ca liliecii cuvinte profetice sboară în jur — căci vremile sunt așa — *...iată Eu aduc un neam de departe peste voi... Pentru că m'ați părăsit pe mine!*

Foiță

Cum umilește Dumnezeu pe cei mândrii.

de: **George Cătană.**

Mândria este izvorul tuturor răutăților. Smerenia este începutul tuturor faptelor bune. zice un sfânt Părinte.

În Dumineca vameșului și a fariseului din anul acesta, meditănd asupra acestei minunate pilde de smerenie și trufie, ce ne dă Domnul nostru Iisus Christos prin Evanghelia ce se citește în această Dumineca, îmi veni în minte să scriu ceva despre un om dintr'un sat, care era leit, poleit, fariseul din sfânta Evanghelic. Și, vai Doamne! Câți farisei de aceștia sunt astăzi în lume, că te împiedici de ei la tot pasul.

Era încătușat spoit cu puțină cultură, fusese un an și prin preparandie, dar prin purtarea sa imorală, prin nesupunerea față de cei mai mari, prin puțină sa diligență la studii fusese dat afară din școală.

Părinții își țineau copilul lor de bun, învățat și puneau vina pe profesori, că ei sunt de vină pentru eliminarea lui.

Tatăl băiatului fusese primar, avea ceva para'e, dar era un egoist, un cămătar mare; sta în legătură cu un advocat evreu ca să-i lifereze oameni cari se certau, ba lucra cu multă răvnă, ca să-i incurce în procese și astfel să-i trimită prietenului său advocat ca

să-i tundă și să-i mulgă și astfel să capete și el ceva. Știa puțin cântarea bisericească și se ținea om fruntaș în comună. Când era bine dispus își freca mâinile cu satisfacție, închipuindu-și că nu e nimeni ca el. Îi plăcea să figureze ca martor pe la judecătorii, ca să poată mânca și bea dela alții.

Îi era deci rușine ca copilul său să rămână paor, lucrător de pământ, cu atât mai mult, că la economie nu se pricepea și nici nu avea atragere către acest lucru, dar nici către învățatură.

Îi plăceau numai chefurile, femeile, muzica și jocul de cărți. La acestea se pricepea de minune.

Ceva domnie nu putea căpăta, că nu era pregătit pentru nici o carieră, era un neisprăvit, un pierde-vară, cuprins de tot felul de viții urâte.

Ca să nu rămână de râsul satului, omul nostru își duse copilul scriitor la prietenul său, avocatul, în nădejdea că tot s'o alege ceva bun din el.

Dar nu trecu o lună și avocatul îl țipă afară din cancelărie, căci simțise că-i pieriseră niște bani ce-i avea în puil masei pe carea într'adins o lăsase descuiată.

Tatăl drăguțului de copilăș fu silit a plăti avocatului banii pieriți și ca totuși să-i facă omului o bucurie, îl sfătui să-și ducă copilul în preparandie în alt oraș ca să-l facă învățator. Scrise o recomandare către directorul preparandiei și fu primit în cursul prim. Pe atunci erau trei cursuri de școală normală.

Stătu la școală din 1 Septembrie până la Crăciun, când veni acasă cu diploma în buzunar. Cum se poate una ca asta? Se întreba lumea mirată. Tatăl băiatului nu mai putea de bucurie, căci fiul său putea căpăta postul de învățator din loc, căci chiar atunci se deschisese concurs pentru ocuparea postului de învățator și el se simțea vrednic de a ocupa postul; își arătă diploma către unii oameni neștiutori de multă carte și se lăuda că el între toți ceilalți a depus examenul de învățator cu succes strălucit.

Tatăl său, care singur nu știa și nu pricepea lucrul, îi luă într'o zi pretinsa diplomă și merse cu ea la prietenul său avocatul și i-o arătă frecându-și mâinile cu bucurie: „uite D-le avocat! Și-ți mulțămesc că ai făcut om din copilul meu“.

Acesta luând hârtia și văzându-o îi zise: „Dragul meu! Copilul D-Tale e un prăpădit, scrisoarea asta e falsificată, uite aici căci cunoști și D-Ta lucrul, că-ți bate la ochi; n'o mai arăta la nimeni, bag-o în foc mai bine, căci altfel îți închid copilul de nu mai vede soarele cu ochii, pentru falsificare de documente; așa să ști!“

Dar bine! Domnule avocat — zise omul năcăjit — uite că e și sigiliul școlii acolo!

„Îl vad!“ Zise avocatul — dar poate că pedelul școlii pentru bani îl-a pus, sau poate că chiar copilul D-Tale să fi pătruns în cancelăria profesorilor și a folosit sigiliul. Mai ști? Întrebă-l și-ți va spune!“

Se prea poate, Dle avocat, că copiii astăzi sunt diavoli și mai ales al meu e iuda gol. Am vrut să-l fac om, dar înzadar, că din căne nu faci slănină. Îi dau drumul din casa, ducă-sa unde o vrea și trăiască cum o putea. Da el cu dinții de piatră, știu eu!

Așa grai omul nostru și eși grăbit din cancelărie, roșu ca racul și năcăjit până dincolo.

Ajungând acasă își aflu copilul după masă în societatea a patru flăcăi închinând la pahare cu țuică caldă. Toți îl preamariau pe coconășul în haine nemțești și-l ridicau în slave.

Dar tatăl fără multă vorbă luă în mână un băt de corn și începu a-l unge cu el zicându-i: prăpăditule!

nimeneo! dar așa rușine îmi faci tu — am cheltuit bani destui cu tine; am vrut să te fac om între oameni să-ți dau pită ca să trăești și tu ca oamenii de omenie, dar tu nu ești vrednic de binele ce ți l'am făcut. Să-mi spui adevărat cum ai făcut și cine ți-a dat diploma, dar iute, că altfel din mâinile mele nu scapi, te znopesc în bătaie, te dezbrac în pielea goală și-ți dau drumul în lume, unde cerșitor vei ajunge ori purcar ca fiul cel pierdut din sf. Evanghelie!“

Și copilul — că era o scârnă de om — neputând scăpa altcum, spuse tatălui său tot lucrul; îi spuse cum a falsificat diploma, cum a pătruns în cancelărie de a pus sigiliul și toate cu deamăruntul.

Atunci tatăl îl luă frumușel de mână și-l scoase afară din casă, în vreme ce mamă-sa țipa și se ruga să nu-i batjocurească copilul. Atunci tatăl îi trase și ei două băte zicându-i: „na și tu, că tu ești diavolul cel mare, iudo! tu ai dat bani pe furis copilului, ia-i dat coarne de a ajuns acum un om de nimic, un prăpădit, un nemernic, o spânzurătoare, unde va și ajunge până în sfârșit!“

Copilul la început cercase să se opună tatălui său, să nu se lase, dar era prea slab în comparație cu puterea tatălui său, care îi dădea o bătaie zdravănă, și-l aruncă în mijlocul drumului în frig și ger. Era aproape de Crăciun și copilul bătut și rușinat își pierdu urma.

În primăvara viitoare, pe după sfintele Paști veni acasă cu o femeie tineră. Se însurase; mințise el cum mințise și află oameni lesne crezători, cari să-i dea fata în căsătorie. Dar ce folos, că biata femeie umbla ca vai de ea, tot bătută, năcăjită și alungată, căci el trăia în nelegiuire cu alte femei stricate. Nu mult după sosirea lui acasă, îi murira amândoi părinții, și el remase singur stăpân peste puțina moșioară ce avea și trăia în desfatări cu prietenii săi, în jocuri și muzici diavolești.

Când sfârșia banii, împrumuta dela bănci și casa sa ajunse loc de întâlnire a destrăbălăților, pleava și gunoiul satului.

Aicia se fauriau planuri contra fruntașilor satului și a tuturor oamenilor de omenie, cari nu împărțeau vederile sale.

Era invidios peste măsură și mare fariseu. El nu vorbea de nici un om bine, ori cine ar fi fost acela și ori cât bine să fie făcut.

Pe toți îi ura, îi dușmănia, îi vorbea de rău, îi hulea, ca prin aceasta să se poată lăuda pe sine. În toată săptămâna se întâmplau focuri în comună, ardeau clăi de fân, de trifoi, stoguri de grâu, se furau cai din izlaz încât se puse lumea pe gânduri.

Toți știau că de aici, dela casa lui se puneau la cale toate lucrurile rele, dar diavolul îi ajuta de nu puteau pune mâna pe el.

El era cel dintâi care alerga să tragă clopotele într'o dungă când se aprindea ceva, el vedea toate, el știa toate, telefonul diavolului îl vestește totdeauna!

Odată un om cu mai multe pagube de foc, merse la un avocat să-i ceară sfatul că ce e de făcut cu un om așa de îndrăcit și periculos, care pricinuia atâta pagubă la toată lumea. Avocatul îi zise: „Mai omule! dacă D-Ta ai în holda D-Tale un spin ce te împiedică de nu poți cosi, spune-mi ce faci cu el? așa că iai săponiul îl scoți din rădăcină și-l arunci cât colo, și te-ai scăpat de el. Mai mult nu-ți spun!“

„Da bine Dle“, — răspunse omul — „asta știu și eu, dar nu vreau să-l port pe suflet pe lumea ceialaltă, nu vreau să-mi incarc sufletul cu păcate; să-i plătească Dumnezeu!“

Odată într-o Duminică era joc dinaintea primăriei. Tot satul era la joc. Tinerimea își petrecea minunat. Le cânta vestita bandă dela noi a lui Simion Oprea; dar vni „iuda“ cum îi zicea tatăl său, veni „strechia“ care trebuia să spargă, să strice tot lucrul bun.

Ajungând la joc se sui pe trepte ca să-l vadă mulțimea că și el e aici și striga: „muzicanți! aicia mi-s eu!“ și batea cu degetul în piept mândru și îngâmfat ca un păun, iar în mână ținea o hârtie de 20 coroane urgurești cum era atunci. Muzicanții alergara acolo, luară banenota și începură a zice cântecul ce-i placia lui. Când era lumea mai bine dispusă, mai în toilul jocului, când își petreceau mai bine, strechia se înalță în degete, se uită cu dispreț peste mulțime se bătu cu degetul în piept și strigă: „loc să mă întorc!“ Un jucător însă în loc să-i facă lărgământ se și mai apropie de el și strigă și el bătându-se cu degetul în piept. „Aici sunt și eu, loc să mă întorc!“ Era un rival al său, cari amândoi umblau la o femeie stricată și nu încăpeau unul de altul. Cum se văzură, se priviră odată crunt, degetele li se strânsură făcându-se pumn și fără nici o ciartă începură păruiala.

Primarul care era acolo strigă: „Oameni buni! dați-vă în lături, nimeni să nu ajute nici unuia, nici altuia, lăsați-i să se dueleze numai ei singuri!“

Jucătorii formară un cerc larg împrejurul lor, și ei începură lupta cu pumnii, cu picioarele, cu dinții, se trăgiau, se împingeau, hainele li se rupseră, sudorile curgeau șiroi pe ei dar nu se lăsau; fiecare căuta să pună sub picioare pe potrivnic, dar nu putea, că erau deopotrivă de tari. Mulțimea privea la ei curioasă, căci știa fiecare pricina pentru care se băteau. Deodată strechia se desprinsă și o luă la fugă prefăcându-se numai.

Mulțimea bătea în palme de bucurie, simpatiza cu celalalt bătaș. Ajungând însă la periferia cercului format de oameni, iar se întoarse îndărăt în fuga mare se aplecă, trecu printre picioarele adversarului și-l dobori la pământ, dar cât bați în palme fu iarăși sus și lupta iar începu și mai navalnică și mai aprinsă. Lumea privea ca la o panoramă din târg, dar nu se amesteca. Deodată de undeva din mulțime zburară două băte în cercul lor de luptă. Ei prinseră fiecare câte un băț și lupta începu de nou și mai dârză. Acum trosneau capetele și deodată se înroșiră de sânge, dar nici care nu se da.

După multă luptă însă tăbărără ca doi cocoși și căzură unul într-o parte altul într'alta gâfâind și plini de sânge.

Atunci primarul porunci să fie scoși și duși acasă, iar jocul se continuă mai departe ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic.

Lumea care privise la scena aceasta, multă vreme aveau de ce râde.

Bătăușii fură cântați cu medicul și multa vreme trecu până se făcură iar sănătoși, mai ales strechia avusese capul rău spart, iar o ureche și un ochiu îi remase smintit pentru totdeauna.

Iată cum umilește Dumnezeu pe cei mândri.

(Continuare în Nrul viitor)

circulație, astfel că dela această dată nu vor mai fi primite niciunde.

Onorata Preoțime se avizează ca să grijească pentruca până la 1 Septembrie să se schimbe hârtiile de câte 20 și 5 Lei, ce eventual sar afla în Cassele bisericesti.

Deasemenea să se atraga atențiunea și a credincioșilor asupra acestei retrageri de bani, aducându-se aceasta la cunoștința credincioșilor atât pe cale privată cât și prin publicare în biserică după terminarea Sfintei Liturgii, ca astfel credincioșii să fie scutiți de pierderile, pe cari le-ar suferi prin neschimbarea banilor ce eventual vor avea.

Ni-a venit la cunoștință că un preot s'ar fi exprimat către o înaltă față bisericească din Vechiul Regat, că preoții noștri sunt nedreptățiți de către Consiliul eparhial, luându-li-se taxe pentru găzduirea cu locuință în Vila Doboșan din Băile-Erculane. Ne miră atâta inconștientă dela un preot care vine să reproșeze Consistoriului, când știut este, că Vila Doboșan constituie averea unei fundații cu menire proprie și consistoriul e îndatorat să o administreze în senzul literelor fundamentale, neputând să priveze fundațiunea de venitele ei și prin urmare toți preoții luminați și cu judecată vor recunoaște absurditatea spuselor respectivului preot.

ȘTIRI

O declarație Regală. Intr'un interview dat ziaristilor străini, M. Sa Regele Carol a declarat scurt și lapidar: *in țara mea, Duminica nu se lucrează...* Declarația aceasta venită de sus, e cea mai sigură garanție că mult urgisiul repaos duminical are să devină — pe viitor cel puțin — o palpabilă realitate. Și totuș nu e altceva, decât respectarea legii.

Academia de Muzică Religioasă din București a luat ființă prin legea votată în ședințele Parlamentului dela 29 Aprilie și 8 Mai a. c. Academia va funcționa începând cu anul școlar 1930/1931. Scopul ei este cultivarea tuturor ramurilor muzicii religioase din punct de vedere artistic și științific, pregătind elementele necesare culturii și învățământului. Școala primește absolvenți de liceu, seminar teologic și absolvenți de școală normală confesională. Cursurile sunt de patru ani; studenții acestei școli se pot bucura de amânarea stagiului militar pentru studii.

Iarăși școli desființate. Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor a desființat — cu începerea proximului an școlar încă o sumedenie de școale, parte integral, parte treptat. În proporția cheltuelilor economisite aceste desființări se înțeleg, dar nu se înțeleg când e vorba de o seamă de familii de profesori, cari rămân pe drumuri,

Poșta Consiliului Eparhial.

Se atrage atențiunea Onoratei Preoțimi asupra împrejurării, că bancnotele de câte 20 și 5 Lei cu 1 Septembrie a. c. se detrag din

în timp ce — de altă parte numărul noilor candidați se înmulțește îngrozitor. Statul și-ar găsi poate alte surse de venit și alte modalități de economisiri decât... *desființarea de școli!*

Decorare. M. S. Regele a conferit medalia „Bene Merenti“ cl. I. artistului sculptor Iosif N. Busuioc din comuna Bârluște, pentru merite artistice în sculptura lemnului.

Publicând această știre plăcută, ne exprimăm și admirația noastră față de acest țărăn, pe care natura l-a înzestrat cu un talent rar, ducând faima Bănățeanului și în străinătate. Multe din tâmpile bisericilor noastre din Bănat și Ardeal sunt tot atâtea monumente artistice eșite din mâinile D-lui Busuioc, iar M. S. Regele Italiei — cu ocaziunea expoziției de artă din Neapole — i-a conferit „Medalia de Aur“ cl. I. Felicitări!

Progresul ortodoxismului în Cehoslovacia. În Cehoslovacia au trecut la ortodoxie 160.000 de suflete. În 123 sate s'au zidit 88 biserici; pe lângă acestea s'au mai înființat 3 mănăstiri de călugări, două mănăstiri de călugărițe și o tipografie eparhială.

Deasemenea și în Berlin s'au înmulțit ortodoxii între Nemți.

Anglicanism și ortodoxie. A apărut sub acest titlu din peana D-lui Profesor universitar Dr. Vasile Loichița un studiu tratând pe 18 pagini chestiunea unei eventuale apropieri între biserica anglicană și biserica ortodoxă. Fiind aceasta chestiune de actualitate și tratându-se din partea autorului cu multă erudiție și cunoștință de cauză, n'ar trebui să lipsească din mâna nici unui preot de-ai noștri, și deaceia o și recomandăm tuturor preoților noștri, ca să se procure atât pentru studiul propriu cât și pentru studiul propriu cât și pentru bibliotecile parohiale. Prețul e 20 Lei exemplarul. Se poate procura prin Librăria diecezană.

† **Ioan de Preda** fiscal în retragere al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, vechiu și distins luptător național a adormit în Domnul zilele trecute.

Di Dr. Chiru Cocoșiu judecător la Tribunalul Logoj a demisionat din magistratură și va deschide birou advocațional în Caransebeș.

Apel.

Asociațiunea culturală „Astra“ își va ținea în anul acesta *Adunarea generală*, în prima jumătate a lunii Octombrie, în orașul Caransebeș.

Probabil că această Adunare va fi onorată cu prezența *Majestății Sale Regelui nostru Carol al II-lea* președintele de onoare al „Astrei“.

În cadrul festivităților ce se vor aranja cu acest prilej, va fi și o *emulare de coruri și fanfare* cu premii.

Având în vedere că Banatul nostru este patria cântecului și țara corurilor și fanfarelor, cari în nici o altă provincie nu sunt așa de bine organizate ca la noi, — pe această cale facem un călduros apel către toate corurile și fanfarele bănățene de a lua parte la emulare și la festivitățile ce se vor aranja.

Corurile și fanfarele care doresc să participe, să se anunțe până la *data de 1 Septembrie a. c. cel mai târziu*, arătând și numărul participanților, D-lui secretar al Comitetului artistic: Alexandru Bocșianu, funcționar consistorial, Caransebeș (Consiliul eparhial).

În același timp se face cunoscut, că Imnul Regal

se va executa în ansamblu de toate corurile și fanfarele, iar pentru emulare fiecare cor și fanfară să pregătească 2 (două) bucăți corale după alegere proprie.

Pentru reducere pe C. F. R. s' intervenit la locurile în drept.

Caransebeș la 12 August 1930.

Comitetul artistic pentru aranjarea sărbătorilor „Astrei“.

R. G. Ancușă
președinte.

Alexandru Bocșianu
secretar.

Publicațiune.

Comitetul Școlar al comunei Teregova județul Severin publică licitație pentru continuarea construirii școlii primare din Teregova.

Licitația se va ține în comuna Teregova, la 31 August 1930 orele 3 p. m. în localul școlii primare.

Concurenții cari doresc a participa la licitație vor fi obligați a depune vadiu 10% din prețul oferit, imediat la facerea contractului, care vadiu poate fi și în efecte de stat.

Planul și devizul se pot vedea zilnic în Oficiul Școlii Primare din Teregova.

Comitetul școlar își rezervă dreptul de a da lucrarea aceluia antreprenor în care va avea mai multă încredere.

Concurenții nu pot pretinde nici un fel de cheltuieli pentru participare la licitație.

Teregova, la 11 August 1930.

Comitetul școlar.

Comitetul școlii normale de învățatori din Caransebeș.

Nr. 910—918/1929-30.

Publicațiune.

Comitetul Școlii Normale de Învățători din Caransebeș publică licitație pe ziua de 24 August 1930, pentru următoarele furnituri

1. La orele 8 pentru *cuverturi de pat*.
2. La orele 8 și jumătate pentru *coloniale și materiale de întreținere*.
3. La orele 9 pentru *lapte și brânză*.
4. La orele 9 și jumătate pentru *fasole, linte și mazăre*.
5. La orele 10 pentru *orez, arpacas și zahăr*.
6. La orele 10 și jumătate pentru *paste făinoase: macaroane, fidea etc.*
7. La orele 11 pentru *carne și produse de carne*.
8. La orele 11 și jumătate pentru *porumb*.

Caetele de sarcini cari cuprind calitățile și condițiunile de livrare se pot vedea zilnic la direcțiunea școlii normale de învățatori din Caransebeș.

Condițiunile de livrare sunt cele cuprinse în art. 88-110 din legea Contabilității Publice din 1929.

Amatorii vor da ofertele închise, timbrate, sigilate și prevăzute cu o garanție de 5% asupra sumei oferite.

Dacă la prima licitație nu vor fi licitanți în număr legal, a doua licitație se va ținea la 3 Septembrie a. c. la aceleași ore.

Caransebeș, la 9 August 1930.

Gh. Repede
președinte.

Gh. Neamțu.
secretar.

Direcțiunea Gimnaziului de fete din Caransebeș.**Aviz.**

Direcțiunea Gimnaziului de fete din Caransebeș aduce la cunoștința celor interesați, că lucrările de început al anului școlar 1930—1931, vor decurge în felul următor:

1. Între 25—31 August se vor prezenta la direcțiune cererile de înscriere ale elevelor regulat promovate sau declarate repetente în Iunie a. c.

Între 6—8 Septembrie ale elevelor promovate sau declarate repetente în urma examenului de corigență, iar

între 11—12 Septembrie cererile de înscriere ale elevelor cari au depus examen ca pregătite în particular între 1—10 Septembrie.

La aceste cereri vor fi atașate următoarele acte:

1. Extrasul de naștere.
2. Extrasul de botez.
3. Actul de vaccinare.
4. Certificatul de studii.

5. Recipisa de plata taxei întregi de 1200 lei sau primei rate de 400 lei, ori cerere de scutire, însoțită de actul de paupertate eliberat de primăria comunei și vizat de percepția sau Administrația Financiară respectivă, fie de certificatul constituind un drept legal de scutire.

Elevete școlicii care își au depuse dela prima înscriere actele, riu vor anexa la cererea de înscriere decât recipisa de plata taxei.

Examenele de admitere și de bursă (Un loc vacant) se vor ține în 1—2 Septembrie. Fiicele de funcționari doritoare a concura la acest examen vor prezenta cererile în timpul înscrierilor.

Examenele integrale și de diferență vor începe la 1 Septembrie.

Examenele de corigență și examenle particulare se vor ține în 4—5 Septembrie.

Cursurile se vor începe în ziua de 16 Septembrie. Caransebeș la 1 August 1930.

Directoară
E. Deac

Secretară
F. Fara

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 1118 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 6513/1929 efectuându-se execuțiunea la 17 Decembrie 1929 în favorul următorului Gheorghe Olariu din Cireșa reprez. prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 400 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 3600 Lei — bani și anume: un dulap, una clăie de fân, patru oi albe, una vițauă albă cu roșu se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 10082/1929 G. pentru încasarea creanței de 400 Lei — bani capital, cu 12% interese din 30 Iulie 1929 și spesele de 994 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 20 August 1930 la orele 5 p. m. în comuna Zăvoi la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voc de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult,

pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Iulie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 1071 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3782/1929 efectuându-se execuțiunea la 12 Decembrie 1929 în favorul următorului Mișuț David din Marga reprez. prin avocatul Dr. Nicolae Ionescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2700 Lei — bani capital și accesorii mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 5400 Lei — bani și anume: una junincă de 18 luni albă cu roșu, 2. patru clăi de fân, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 10,034/1929 G. pentru încasarea creanței de 2700 Lei — bani capital cu 10% interese din 15 Maiu 1929, și spesele de 1169 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 20 August 1930 la orele 3 p. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Iulie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga
pictor

10

Caransebeș, Str. Ghețării 4.